

A KÚRIA

Bfv.III.920/2011/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2012. év február hó 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt S.L. ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 19.B.645/2008/97. számú, illetőleg a Debreceni Ítéltábla Bf.II.751/2010/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

S.L. terheltet a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a 2010. szeptember 7. napján kelt 19.B.645/2008/97. számú ítéletével emberölés büntettének kísérlete és lőfegyverrel visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 8 évi börtönbüntetésre és 8 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a Debreceni Városi Bíróság 59.B.1246/2004/36. számú ítéletével kiszabott 2 évi, 4 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását is.

A kétirányú fellebbezések folytán eljáró Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2011. január 19-én kelt Bf.II.751/2010/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság határozatát megváltoztatta és a kiszabott szabadságvesztés tartamát 10 évre súlyosította.

Az elsőfokú ítéletben megállapított, a másodfokú bíróság által kiegészített, a felülvizsgálati indítvánnyal érintett tényállás lényege a következő.

S.L. terhelt 2007. tavaszán közelebbi kapcsolatba került Á.É. d.-i lakossal, majd egy idő után összeköltöztek és együtt laktak Á.É. lakásában. A lakás alatt volt a G. Presszó, ahol gyakorta megfordult Á.É. korábbi barátja, Ó.Sz.Z. sértett, aki nem tudta feldolgozni a korábbi szakítást, ezért emiatt - alkoholos állapotban - többször szemrehányást tett Á.É.-nak és a terhelt számára jól hallhatóan sérelmezte a terhelt és Á.É. kapcsolatát is, de ezért tettelegességre közöttük nem került sor.

2008. június 17-én az esti órákban a G. Presszóban tartózkodó sértett ismét hangosan beszélt, amiből a terhelt tudomást szerzett arról, hogy a sértett a lakás alatt lévő presszóban tartózkodik.

2008. június 18-án az erősen ittas állapotban lévő terhelt 16-17 óra tájban elhatározta, hogy számon kéri a sértetten a hangoskodását, de mivel nem találta a G. Presszóban, barátjával, I.I.-vel elment az L. Presszóba, ahol szeszes italt fogyasztottak, majd visszamentek a G. Presszóba.

A terhelt a nap folyamán elfogyasztott szeszes italtól közepes fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt.

20.30 körüli időben megjelent a presszóban Ó.Sz.Z., aki ugyancsak ittas állapotban volt. Kezet fogott a terhelttel és I.I.-vel, majd leült mellettük a bárpultnál.

A terhelt ekkor indulatos állapotba került és felelősségre vonta a sértettet, hogy miért zaklatja a családját, majd szóváltásra került sor, amikor is a terhelt a sértett felső ruházatát megragadta és a presszóból kilökte a bejárati ajtótól kb. 3-4 méterre, és felszólította, hogy „gyere ki az életeddel játszol”.

A sértett nem tartott a terhelttől és további támadástól sem, de a dulakodás tovább folytatódott közöttük. Majd a terhelt nadrágja zsebéből elővett egy összecsukható kést és azzal egy alkalommal közepes-nagy erővel a sértett bal mellkasát egy szúró-vágó mozdulattal megszúrta, majd egy újabb szúrással a bal oldalán is megsebesítette. A kés a sértett bal oldalon a szegycsont-has tájékon érte, sértve a bordákat is. A terhelt a késsel a sértettet a bal lágyékhajlatban is megsebezte, metszett sérülést előidézve.

A sértett előredőlt, amikor a terhelt egy újabb mozdulattal bal oldalon, a nyaktájékon közepes-nagy erővel megvágta.

A terheltet cselekménye folytatásában az eseményeket a helyszínen figyelemmel kísérő I.I. akadályozta meg.

A sértett megpróbált a helyszínről elmenekülni, és kb. 100 méter megtétele után megállított egy személygépkocsit, amelynek vezetője értesítette a mentőket.

A terhelt magatartása következtében a sértett mindkét oldali mellkasfal áthatoló, metszett sebzését, a szegycsont és a bal oldali rekeszizom, és a belső emlő verő- és visszér átmetszését, a trapézizom és a tarkó metszett sebzését, a bal lágyékahajlat metszett sebzését szenvedte el, amelyek következtében kivérzéses sokk alakult ki. A sérüléseket legalább 4 rendbeli eszközös erőbehatás okozta. A sérülések gyógytartama a 8 napot meghaladta, súlyos egészségromlás vagy maradandó fogyatékoság nélkül meggyógyult, azonban a sértett életét csak az idejében alkalmazott szakszerű orvosi beavatkozás mentette meg.

A jogerős ítéletek ellen a terhelt védője a Be. 416.§ (1) bekezdés b) pontját megjelölve nyújtott be felülvizsgálati indítványt, amelyben a 15. számú irányelvre hivatkozva vitatta a cselekmény minősítését, és sérelmezte a büntetés súlyosságát.

A védő jogi álláspontja szerint a terhelt szándéka nem a sértett életének kioltására, hanem kizárólag testi sérülés okozására irányult. Ezt erősíti meg, hogy maga a sértett sem vette komolyan a terhelt támadó magatartását. A cselekmény elkövetése után tanúsított magatartásból sem lehet a terhelt közömbösségére, eshetőleges szándékára következtetni. Ennek megfelelően nem az emberölés kísérletét, hanem életveszélyt okozó testi sértés büntettét valósította meg, ilyen körülmények között viszont a kiszabott 10 évi szabadságvesztés törvénysértően súlyos büntetés.

A terhelt cselekményének a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítését és a kiszabott szabadságvesztés lényeges enyhítését kérte.

A nyilvános ülésen a védő felülvizsgálati indítványát változatlan tartalommal fenntartotta. Az ügyész felszólalásában a BF.2539/2011. számú átiratában írtakkal egyezően a megtámadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.

A terhelt védőjéhez csatlakozva, a minősítés megváltoztatását és a büntetés enyhítését kérte.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

Az irányadó tényállás alapján nem sértettek anyagi jogszabályt az alapügyben eljáró bíróságok, amikor a terhelt Ö.Sz.Z. sértett sérelmére elkövetett cselekményét a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntette kísérletének minősítették.

A szándékos emberölés kísérlete és az életveszélyt okozó testi sértés elhatárolására - miként arra a felülvizsgálati indítványt

előterjesztő védő is hivatkozik - a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében foglalt alanyi és tárgyi tényezők alapos, mindenre kiterjedő elemző értékelésével van lehetőség.

Ezek szerint a szándékos emberölés kísérlete és az életveszélyt okozó testi sértés az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalma alapján határozható el.

Az emberölés kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik.

Ezzel szemben az életveszélyt okozó testi sértés esetében az elkövető szándéka csupán testi sérülés előidézésére irányul, tudatában fel sem merül a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetősége.

Az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra a külvilágban megjelenő és abból a külső szemlélő számára is megismerhető tárgyi (objektív) és alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni.

Az irányadó tényállás szerint a terhelt a bűncselekmény elkövetéséhez az emberi élet kioltása szempontjából rendkívül veszélyes eszközt használt, amelyre - az eszköz hiányában - az okozott sérülések jellegéből kellett egyértelmű következtetést vonni.

Az elkövetés körülményeiből és módjából megállapítható, hogy a terhelt közepes, illetve nagy erő kifejtéssel okozta a sérüléseket, és minimálisan négy alkalommal támadt a sértettre.

Kétségtelen, hogy a nem irányzott, ismétlés nélkül leadott, kapkodva, vaktában, hadonászva végrehajtott szúrás, vágás önmagában rendszerint a testi sértés okozására irányuló szándékra utal, jelen esetben azonban a szúrt-metszett sérüléseket okozó támadásra gyors egymás után, ismétlődő jelleggel került sor.

A sértett sérülései rendkívül súlyosak voltak, részben az eszköz, részben a kifejtett erő nagysága miatt. Szinte valamennyi sérülés létfontosságú szervet sértett, hiszen a mellkast felnyitva, verő- illetve visszer sérülés is bekövetkezett. Az ilyen jellegű sérülések általában a sértett azonnali vagy rövid idő alatt bekövetkező, esetleg csak műtéti úton elhárítható halálához vezethetnek.

Az elkövetési magatartás eredménye, vagyis az, hogy a sértett ilyen súlyos sérülést szenvedett, megfelelő következtetési alap volt arra, hogy a terhelt szándéka nem csupán testi sérülés okozására irányult, ugyanis tudata átfogta a halál bekövetkezésének

lehetőségét és ezt kívánva hajtotta végre cselekményét.

A terhelt egyenes ölési szándékát támasztja alá, a tényállásban rögzített kijelentése, miszerint „gyere ki az életeddel játszol”, amely nem pusztán verbális fenyegetésnek tekinthető, ugyanis a terhelt későbbi magatartása igazolta ennek komolyságát, hiszen a sértett élete valóban néhány percen múlt, a halál bekövetkeztét kizárólag a gyors, szakszerű és idejében alkalmazott orvosi beavatkozás akadályozta meg.

E tényekkel szemben nincs jelentősége a felülvizsgálati indítvány azon hivatkozásának, hogy a sértett – aki egyébként is erősen ittas állapotban volt – nem vette komolyan a terhelt fenyegető kijelentéseit, illetve magatartását. Az a körülmény, hogy a sértett nem megfelelően méri fel az életét, testi épségét fenyegető helyzetet, az objektív tényeken alapuló történeti események jogi megítélését nem befolyásolja.

Mindezek alapján az alapügyben eljáró bíróságok nem tévedtek, és a büntető anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával foglaltak állást abban a kérdésben, hogy a terhelt cselekménye nem a sértett testi épsége, hanem az élete ellen irányult.

A Kúria a Be. 423. § (5) bekezdésében írt felülvizsgálati kötelezettségének teljesítése során megállapította, hogy az alapügyben eljáró bíróságok nem követtek el olyan abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést sem, amely a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerinti felülvizsgálatot megalapozhatta volna.

A kifejtett indokoknak megfelelően a Kúria a Be. 426.§ alapján a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatokat hatályában fenntartotta.

A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. §-ának (4) bekezdésén, illetve a Be. 416. §-a (4) bekezdésének b) pontján, továbbá a 418. §-a (3) bekezdésén és a 421. §-ának (2)-(3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. február 21.

Dr. Demeter Ferencné s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k.

előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró.

A kiadmány hiteléül:

írnok

MM